

1884-12-08

AFSENDER

Julius Lange

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Carlsberg Arkiv. Boxid 000002607.
Indkomne breve, Div. Kunst og
Glyptotek 1886-94

DOKUMENTINDHOLD

Lange er atter i økonomisk forlegenhed og beder Carl Jacobsen om hjælp.

TRANSSKRIFTION

8 December 1884

Kjære Jacobsen!

Vær overbevist om, at jeg ikke ville Skrive dette Brev, hvis jeg ikke saa stærkt følte Nødvendigheden af at henvende mig til en Mand, som jeg kunde have Haab om vilde hjælpe mig.

Det som jeg beder Dem om, er at gjøre den Velgjerning fuldt ud, som de beviste mig i Foraaret 1882. Jeg behøver ikke at minde Dem om Situationen. Af Situationen ..., at jeg naturligvis ikke har mindste Ret til at forlange, fordi jeg - Eu..ret som jeg var alle-

rede fandt mig højlig lettet ved det Bidrag som De i Forening med Rosenørn Lehn og Redtz-Thott dengang gav mig, og derfor bad Dem lade være at indsamle mere, da det som De meddelte mig om Deres Indsamlings-Planer, nødvendig maatte være mig absolut imod (Scavenius, Meldahl).

Men Gjæld er nu alligevel Gjæld, og Resten af den, som jeg ikke har kunnet afbetale, plager og truer mig meget, vil endog nødvendiggjøre Forandringer i mit Liv, der ville komme til at gaa ud over det videnskabelige Foretagendes Afslutning, for hvis Skyld Velgjerningen dengang blev mig vist.

Den indleddes med et bestemt Løfte om, at min Gjæld - hvis den ikke var af særlig kvalificeret Natur, hvilket den ikke var - vilde blive betalt.

Den gives da litterære og videnskabelige Mænd, som i Stilhed er bleven hjulpen langt mere. Og nu er Tiden saa umaadelig vanskelig.

Svar venlig paa dette, Kjære Jacobsen!

Deres hengivne

Jul. Lange

8. Decbr 1887

Kjære Jacobus!

Den overbeviist om, at jeg ikke vilde ønske
dette Brev, hvis jeg ikke var stærkt paa
Nedsmættetheden af at kunne mig til en
Mand, som jeg kunde have haft som
vilde følge mig.

At som jeg ledte Dem om, og at gjen
den Ulykke som faldt ud, som De beris
mig i Foråret 1892. Jeg erkender ikke
at minde Dem om Othello. Af de
høieste følger, at jeg naturligvis ikke
har mindstet Red til at forlange, for
di jeg - Enten som jeg var - alle

med fandt mig højlig velbet ved det Biskop,
som de i Føremang og Resonans liden
og Rødt - Thot dengang gav mig, og her
for selv had den liden var at ind-
samle med, da det var de enkelte mig
om den hudsamlings-Rans, indsendte med
som mig absolut med (Læremidler).

Min Guld er en almindelig Guld, og
Præter af den, som jeg ikke har fundet
afsluttet, plejer og træner mig meget, ind-
sendt medsendte sine Forsendelser i mit
Lid, der ville kunne til at gøre ind som
det indsendte Forsendelse Afslutning
for disse Lige Velkommen dengang blev
mig indt.

Den indsendte med et bestemt Løfte
om, at min Guld - hvis den ikke var
af sørlig kvalitetsend Natur, hvilket den
ikke var - ikke blev betalt.

Den gode del Litteratur og indsendte
Meddelelse, som i Takt med en liden hjælp
langt med. Og nu er Tidens saa
indsendte medsendte.

Der er indsendt med dette, Gode Forsendelse!

Deres hengiven

Joh. Lange